

אגרת הפורים תשפ"ו

א' זור חדש על ציון תאיר, בהגיע ימי הפורים בתוך העיר, בו ישמח זקן וגם צעיר, ביום חג הפורים עד אין שעור, ביין הטוב להשפיע ולהשאיר, משמים ממעל "את הרקיע" **[תשפ"ו]** בשמחה ובכלי שיר, בתפים ובמחולות בהם להכשיר.

ב' יום "שמחת לבו" **[תשפ"ו]** בקול להרים, שאו מנחה בקול תודה על ההרים, בכלי גבל פותח שערים, לשמח לב וכליות לארץ ולדלים, מי זה בא משמיע קול תורים, דשנים ורעננים לדור דורים, יום זה מכבד בשמחה ובקול נרים, אשריכם ישראל מעטרים.

ג' גם לבי עמכם יחד נדגל בחלילים, מימין "תפרוצי" **[תשפ"ו]** בכל מיני הלולים, ענג ורב שמחה בהם מהולים, בשמחת פורים המגלים, אורה ושמחה בכל מיני מלולים, בהם יפתחו כל שערי געולים, רב פאר ורב טוב בהם בשמי עלויים.

ד' לה דלה לנו מבאר רב מעלה, כשמחת לכה דודי "לקראת כלה" **[תשפ"ו]**. בשוקים ובחוצות מאד נתעלה, שירים ורקודים עד שמי מעלה, ליהודים היתה אורה בשמחה "עטרת בעלה" **[תשפ"ו]**. תאר כלה מאד נתעלה, אור הימים בהם נתגלה.

ה' זה ויבא לו "יין וישת" **[תשפ"ו]** מלא חביות, בשמחה ובצהלה היתה כאניות. ממרחק תביא לחמה מעדנים מלא זווית, ובחוצות ירושלים בכל מיני רקודין שמי עליות, במקום עשירות אין עניות. רב חדוה תמו ימי בכיות. יין מלא גביעות, מלאים מכל טוב לנוחיות.

ו' ישנה בבגדי מלכות וטוב "שמלתיו" **[תשפ"ו]**. ימי שמחה ומשתה מאוצרותיו. יין וערק וודקא וכל שמות מלא חביותיו. יין ישן ושכר כראוי במדותיו. מה נכבד יום זה רב פארותיו. שלוחה על פני תבל בטוב נהמותיו, הן היום אחת בשנה נקרא במעלותיו. "ועשית" **[תשפ"ו]** כל אשר ירוה, במשפט היין בקצרה ובארוכה, מפגים טעמים וריחם עד אין ערוכה, ארוה ושתי - ואסתר ברוכה, פרי מעדנים וכל נעם מגדים ברוכה, יין למבין יתד פנה בה דרוכה, כל מיני משקים בכל ארוחה, והיה יין הטוב מעלה ארוכה.

ז' זה היום קוינו לו נאמרים, "ושמתם" **[תשפ"ו]** לאות על ידה ובפיה נשכרים, ביין ובשכר הן הן הדברים, הנקנים באמירה דכותא זקנים ונערים, בשבתה בביתה ובלכתה בשערים, כבס ביין לבושו ובראשו ובזקנו נכרים, ועל נפש עיפה כמים קרים.

ח' גני חגני יתבקש כל איש, ובטוב לקח "שמתי בידה" **[תשפ"ו]** זכר למרדכי בן יאיר בן קיש, לשמחה זו עושה בטוב טעם כל אחד יחיש, לכל סעודה לכל מושב אשר בם יגיש, בשמחה וגיל בהם ישיש, תלמידים ורבותיהם בעריכות הטיש.

ט' עמו וראו בשמחת פורים, "ישועת" **[תשפ"ו]** ה' כהרף עין מסורים, הן יום זה כיום הכפורים, לב כל אחד בהם יומם ולילה נעורים, לאכול ולשבע בענג וברברים, בצאתו לרחובה של עיר כמבית האסורים, לשמוח ולרקד בשעות הספורים.

י' ום שמחה יום אורה, "עזי וזמרת יה ויהי" **[תשפ"ו]** לי במסורה, אורה זו תורה מה נורא, בחדוותא דשמעתא ובפילפולא כישורה, בהם אור קדשה לכל בית שורה, רב ברכות וישועות לכלם מזרה, אור חדש על כל איש יאיר רב נהורא.

כ' יגיענו שמחת רננים, "ושכנתי" **[תשפ"ו]** בתוכם כל השנים, בשמחה ובצהלה כראוי ובכל מעדנים, אשר וכבוד כנרצה בנים ובני בנים, רוח נחת וחדוה על כל פנים, הן הנה הימים הנכספים בכל עידן ועדנים, נגילה ונשמחה בם בכל האופנים.

ל פנים בישראל נזכרים ונעשים, "וספרתם" [תשפ"ו] לכם יום יום בכל המעשים, בהכנה דרבה פראוי להם נגשים, בגוף ובממון יחד חשים, בצהלה ובחדוה יהיו עושים, עוגות ולחמים יחד נילושים, בשמן ובדבש ובכל מטעמים הנדרשים, טועמיה חיים זכו גבורים וחלשים, כל הקרב אנשים ונשים. עשירים ורשים, שמחים ולא בוששים.

מ נחת הזכרון" [תשפ"ו] משלוח מנות, בגיל ובחדוה ובאשר ובננות, יחד בנים ובנות, כצריה וכנדרש בכל מיני הכנות, ימים ולילות להביא יינות מן הגרנות, מהארץ ומחוצה וכל מיני מדינות, להבין ולהשכיל בדעת שלמה ובנגינות, אלו הימים עלינו מגינות.

נ עשה ונשמע עושים אותם, בגיל ורננה ואלה "שמותם" [תשפ"ו]. יד ורגל בכל עוז ברקוד ובנגינותם. במחול הללוהו ובמצלותים בטוב חותם, בגיל ורננה לא נראה כבשם, בטוב טעם ומפליא לעשותם, בשמחה וחדוה בכל משפחותם,

ס בר פנים ברב גילה, "היום להיות לו לעם סגלה" [תשפ"ו]. בשמחה מבעוד יום בקריאת המגלה, ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש ובגלימא, בשירה ובחדוה יחד בנעימה, באור פנים ללא בוששה וכלמה, בטוב ירקדון ויהי מה. יחילו מערב כפר בטעימה.

ע וז וחדוה לקראתו, שושנת יעקב צהלה ושמחה בהוד "ישעתו" [תשפ"ו]. הן הנח הימים הקוראים לעזרתו, יעקב חבל נחלתו, ליהודים היתה אורה ושמחה לעמתו, קול צהלה ורננה שפתינו אז תרננה בחדותו. יום הפורים נבחרה באהבתו.

פ רי הגפן יברכו השכם עדין, בם יחלו בטוב לב "ישתו יין" [תשפ"ו]. יבא עזרה מאין, כל הפושט יד לעמתו בכלי זין, נותנין לו ברחבה מתנת יד כהגן ראוי לציון, לפני כל דת ודין ולפני הדיין. ימצא תמיד מלא חן, שמחים וצוהלים ויעש כן.

צ ו השעה, מה נאה, כן ברכתנו לשנה הבאה, "כל דברי השירה" [תשפ"ו] כי לה יאה, מפז יקרים הוא מפלאה, יגיל וישמח כל שעה, כבימי "שושן צהלה" [תשפ"ו] ושמחה כי לה נאה, למלא כליות ולב ביין הנגלה והנראה, לחזק עצמות יבשות כצובאות המראה, קדש היא לכם נזפה ונראה.

ק ול צהלה ורננה ישמע, בחוצות ירושלים במהרה "תושיע" [תשפ"ו]. קול מצהלות מהרה ישמיע, אורה ושמחה בטוב ישפיע, "נגן בתרועה" [תשפ"ו] אלו רב להודיע, ליהודים אור חדש יגיע, בקול תרועה יחד נריע, אור הימים כמי חיים יביע.

ר ב "התשועה" [תשפ"ו] מקור חיים, וירד "אש מן השמים" [תשפ"ו], קולות וברקים יופיע יום יומים, מבשר אתן בירושלים, צהלה ורננה זה היום, לעד ולנצח נצחים חי וקיים, אוצרות שמחה מלוא חפנים, ברכת שמים, ויתן ויחזר ויתן רב ידים.

ש שון ושמחה ברב "שנותיה" [תשפ"ו]. מה יפו פעמיה, מטוב חלקה הנעים ברה בקרבה בניה, גילי ושמחי יחד כל משפחותיה, באור פנים ללא מצרים בהדרה, ימים על ימי מלך תוסיר בחדר, מה טוב ומה נעים חלקה בכל גבוליה, צהלי ורני על חומותיה.

ת גלנה עצמות בכל מעדנים, "ויפרחו כגפן וזכרו כיון" [תשפ"ו] בכל פנים, בלי גבול פראוי לפניה בכל אופנים, באור התורה "פקודי ה' ישירים" [תשפ"ו]. בכל הקנינים. "שתולים" [תשפ"ו] בכל דור בכל הענינים, "ועת רקוד" [תשפ"ו] בכל המפעלים, "ה' שובר ארזים" [תשפ"ו], במעלות התורה יחד עולים, אורה וחדוה בדליות דולים. גם אני אודה בכלי נבל אמתה אלקי" [תשפ"ו] בחסדים מגלים.

בברכה מקרב לב

גישון הלוי לוזקין
ירושלים

